

Sjunkande förtroende för svenska medier?

En analys av hur medborgarnas medieförtroende och betydelsen av partisympati har förändrats mellan 2014 och 2016

Jesper Strömbäck och Michael Karlsson*

Under det senaste decenniet har det svenska medielandskapet förändrats kraftigt. Traditionella nyhetsmedier – framförallt tidningar – pressas ekonomiskt och har tappat publik samtidigt som digitala och sociala medier har blivit viktigare som källa till information om politik och samhälle (Andersson, 2016; Oscarsson & Bergström, 2016). Samtidigt har det på nätet dykt upp en rad högerextrema, främlingsfientliga och invandringskritiska så kallade ”alternativa medier”, ofta med misstro för att inte säga hat mot traditionella nyhetsmedier som en framträdande del i retoriken (Holt, 2016; Truedson, 2016). Både från dessa och mer etablerade borgerliga röster hörs ofta påståendet att svenska medier är vänstervridna. Till-

* Jesper Strömbäck är professor i journalistik och politisk kommunikation vid Göteborgs universitet. Michael Karlsson är professor i medie- och kommunikationsvetenskap vid Karlstad universitet. De ingår båda i Mediestudiers vetenskapliga råd.

sammans har detta bidragit till att diskussionen om förtroendet för traditionella nyhetsmedier har fått en politisk dimension (Ohlsson, Oscarsson & Solevid, 2016). Visserligen är situationen inte lika extrem som i USA, där president Trump ofta anklagar traditionella nyhetsmedier för *fake news*, men man behöver inte söka länge för att på digitala medier möta påståenden om att traditionella nyhetsmedier inte går att lita på.

Man behöver heller inte söka länge för att möta påståendet om att förtroendet för svenska medier sjunker. Visst stöd för detta kan hittas i Förtroendebarmetern, som visar att förtroendet under de senaste åren har sjunkit för en del – men inte för alla – nyhetsmedier och medieinstitutioner (Medieakademin, 2017). Samtidigt visar de årliga SOM-undersökningarna att förtroendet för dagspressen och radio/tv i stort är stabilt. Det fluktuerar något från år till år, men någon trend i riktning mot sjunkande förtroende för medierna går inte att utläsa (Holmberg & Weibull, 2016). Detta skiljer situationen i Sverige från den i USA, där förtroendet för nyhetsmedierna har sjunkit under en längre tid (Gallup, 2016).

Om det fanns en tydlig trend i riktning mot sjunkande medieförtroende i Sverige borde det rimligtvis få genomslag i alla de undersökningar som görs av förtroendet för svenska nyhetsmedier. Att olika undersökningar ger delvis olika resultat talar därför för att det inte finns någon tydlig sådan trend. Samtidigt kan det finnas många skäl till varför resultaten av olika enkätundersökningar skiljer sig åt. Det kan exempelvis handla om när de genomförs, de exakta frågeformuleringarna och svarsalternativen, om de genomförs via post, telefon eller webben, om metoderna för att göra urvalen av under-

sökningsdeltagare, och om de urval som studierna är baserade på. Vad som är gemensamt för de allra flesta enkätundersökningar är att de är tvärsnittsundersökningar, vilket innebär att olika urval deltar vid olika tillfällen. Det gör att man aldrig kan vara helt säker på om skillnader över tid avspeglar faktiska förändringar eller påverkas av att olika urval deltagit vid olika tillfällen. Det gör också att man inte kan analysera förändringar på den individuella nivån.

För att analysera förändringar på den individuella nivån krävs panelundersökningar, där samma personer vid flera olika tillfällen deltar i undersökningarna. Sådana är relativt sett ovanliga, och såvitt vi känner till finns det ingen svensk studie som undersöker förtroendet för svenska medier utifrån data från en panelundersökning. I *Demokratipanelen 2014–2016*, som ingår i forskningsprojektet ”De förändrade medielandskapen och demokratin”, ingår det dock en rad frågor som handlar om förtroendet för svenska medier och journalister.¹ Detta ger oss en unik möjlighet att undersöka hur medieförtroendet har förändrats mellan 2014 och 2016.

Mot den här bakgrunden är syftet med detta kapitel att analysera hur förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier har förändrats mellan 2014 och 2016. Eftersom frågan om medieförtroende har en politisk dimension är ett delsyfte att undersöka vilken betydelse partipolitiska sympatier har och hur medieförtroendet under samma tidsperiod har förändrats bland de olika partiernas sympatisörer.

¹ Forskningsprojektet genomförs av Jesper Strömbäck och är finansierat av Axel och Margaret Ax:son Johnsons Stiftelse för allmännyttiga ändamål.

Metod och material

Analyserna i detta kapitel bygger på panelundersökningen *Demokratipanelen 2014–2016*. Den bygger på ett riksrepresentativt urval, stratifierat utifrån kön, ålder och geografisk hemvist, och har genomförts av Novus. Totalt omfattar *Demokratipanelen* tre panelvågor. Den första panelvågen genomfördes den 13–25 november 2014, den andra den 12–24 november 2015, och den tredje den 10–22 november 2016. Av de 7 652 personer som bjöds in för att delta i undersökningen valde 2 254 personer – vilket motsvarar 29 procent – att delta i samtliga panelvågor.² Analyserna i detta kapitel omfattar enbart dem som deltog i samtliga panelvågor. Det gör det möjligt att undersöka förändringar över tid bland samma grupp människor.

Har medieförtroendet sjunkit över tid?

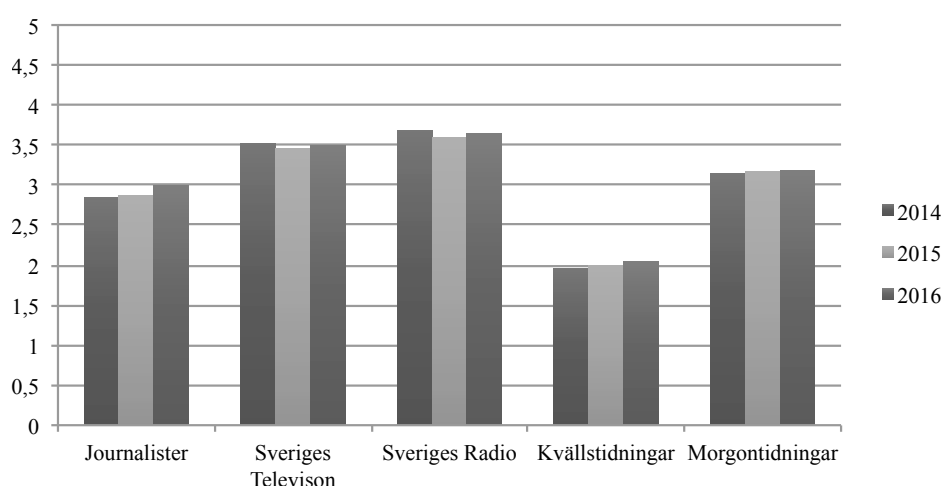
Den första fråga som ska besvaras handlar om hur förtroendet för svenska journalister och medier har förändrats under de senaste åren. För att undersöka detta använder vi oss av frågan ”Allmänt sett, hur stort förtroende har du för...”, där människor ombads ange vilket förtroende de har för ”svenska journalister”, ”Sveriges Television”, ”Sveriges Radio”, ”kvällstidningar”

² Urvalet är i stort representativt för befolkningen vad gäller kön, ålder och geografisk hemvist, men med en viss underrepresentation av åldersgrupperna 18–25 samt 36–45 år samt boende i Stockholm och Sydsvetige. Omvänt finns det en viss överrepresentation av åldersgrupperna 46–55 och 66–75 år samt boende i östra Mellansvetige och övre Norrland. Detta bör man ha i åtanke, även om det har mindre betydelse när det gäller förändringar över tid.

och ”morgontidningar”. Svarsskalan gick från 1 (*mycket litet förtroende*) till 5 (*mycket stort förtroende*).

Resultaten i form av medelvärden framgår av Figur 1. Som framgår av den visar resultaten en påfallande stabilitet i förtroendet för svenska journalister, Sveriges Television, Sveriges Radio, kvällstidningar och morgontidningar under perioden 2014–2016. I de flesta fall är förändringarna mellan åren små. Tre av förändringarna mellan 2014 och 2016 är trots det signifikanta. Det handlar om förtroendet för svenska journalister, Sveriges Radio och kvällstidningarna. När det gäller förtroendet för Sveriges Radio handlar det om en minskning, om än från en relativt hög nivå, men när det gäller svenska journalister och kvällstidningarna handlar det om ökningsar av förtroendet. Oavsett detta bör förändringarna bedömas som små.

Figur 1. Förtroende för svenska journalister och nyhetsmedier, 2014–2016 (medelvärde)



Källa: Demokratipanelen 2014–2016. Antal svar = 2 254.

Resultaten tyder med andra ord på att förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier i allt väsentligt är stabilt, och om det går att tala om någon förändring handlar det om en viss ökning snarare än om en minskning av förtroendet. Några tecken på ett generellt sjunkande medieförtroende går inte att spåra. Att förtroendet för Sveriges Television och Sveriges Radio är högre än för andra medier, och att det är lägst för kvällstidningarna, ligger samtidigt i linje med resultat från andra studier (Ohlsson, Oscarsson & Solevid, 2016; Weibull, 2013).

Partisynpati och förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier

Att medieförtroendet på ett övergripande plan är stabilt förhindrar inte att det skulle kunna vara så att det bland vissa grupper har sjunkit under de senaste åren. Med tanke på att frågan om medieförtroende tycks ha en politisk dimension (Ohlsson, Oscarsson & Solevid, 2016) ska vi här undersöka vilken betydelse som partisynpati har för medieförtroendet och om det har skett några förändringar under perioden 2014–2016. Enligt SOM-undersökningarna är förtroendet för svenska medier betydligt lägre bland dem som sympatiserar med Sverigedemokraterna än bland dem som sympatiserar med de övriga partierna. Det gäller för samtliga nyhetsmedier, men särskilt för public service-medierna Sveriges Television och Sveriges Radio (Ohlsson, Oscarsson & Solevid, 2016). Vi kan därför förvänta oss ett liknande mönster också här.

Låt oss börja med att analysera hur förtroendet för

svenska journalister, Sveriges Television, Sveriges Radio, kvällstidningar och morgontidningar skiljer sig mellan partiernas sympatisörer år 2016. Resultatet redovisas i tabell 1.

Tabell 1. Förtroende för svenska journalister och nyhetsmedier efter partisympati, 2016 (medelvärde)

	V	MP	S	C	L	M	KD	SD	Genomsnitt
Svenska journalister*	3,47	3,50	3,35	3,19	3,21	2,98	2,96	2,08	3,01
Sveriges Television*	4,00	3,99	3,89	3,60	3,78	3,46	3,50	2,60	3,52
Sveriges Radio*	4,19	4,17	4,00	3,85	3,99	3,63	3,61	2,71	3,67
Kvällstidningar*	2,11	2,01	2,24	1,93	2,20	2,01	1,96	1,83	2,05
Morgontidningar*	3,28	3,43	3,33	3,45	3,64	3,31	3,33	2,60	3,21

Källa: Demokratipanelen 2014–2016. Endast de som uppgett partisympati för något av riksdagens partier ingår i analysen (N=1 773). Den sista kolumnen syftar på medelvärdet bland dem som uppgett sympati för något av riksdagens partier. * indikerar att skillnaden mellan partierna är statistiskt signifikant (One-Way Anova).

Tabell 1 visar flera intressanta resultat. Till att börja med är skillnaderna mellan partiernas sympatisörer signifikanta när det gäller förtroendet för såväl svenska journalister som de olika nyhetsmedierna. En närmare analys (se Tabell 2) visar också att förtroendet för svenska journalister samt Sveriges Television, Sveriges Radio och kvällstidningarna är signifikant högre bland dem som sympatiserar med de rödgröna partierna än med de borgerliga partierna. Däremot finns det ingen signifikant skillnad när det gäller förtroendet för morgontidningarna.

Tabell 2. Förtroende för svenska journalister och nyhetsmedier efter blocktillhörighet, 2016 (medelvärde)

	Sympatisörer till rödgröna partier	Sympatisörer till borgerliga partier
Svenska journalister*	3,40	3,07
Sveriges Television*	3,93	3,55
Sveriges Radio*	4,07	3,74
Kvällstidningar*	2,18	2,02
Morgontidningar	3,33	3,40

Källa: Demokratipanelen 2014–2016. Endast de som uppgett partisympati för något av riksdagens rödgröna (V, MP, S) och borgerliga (C, L, M, KD) partier ingår i analysen (N=1425). * indikerar att skillnaden mellan blocken är statistiskt signifikant (One-Way Anova).

Möjligen är det högre förtroendet bland sympatisörer till de rödgröna partierna ett resultat av att svenska medier relativt ofta anklagas för att vara ”vänster- vridna”, trots att den forskning som finns inte ger stöd för att den politiska nyhetsbevakningen – åtminstone under valrörelser – skulle vara partipolitiskt partisk (Asp & Bjerling, 2014; Strömbäck, 2013, 2015a). De som verkligen skiljer ut sig är emellertid de som sympatiserar med Sverigedemokraterna. De har betydligt lägre förtroende för såväl svenska journalister som för svenska nyhetsmedier än samtliga övriga partiers sympatisörer. Det gäller i synnerhet förtroendet för svenska journalister och för Sveriges Television och Sveriges Radio, vilket ligger i linje med SOM-undersökningarna (Ohlsson, Oscarsson & Solevid, 2016). Samtidigt är det värt att notera att rangordningen är densamma som för övriga partier, med högst förtroende för Sveriges Television och Sveriges Radio och lägst förtroende för kvällstidningarna.

Den centrala frågan i det här kapitlet handlar dock om förändringar över tid. För att undersöka detta har vi jämfört medelvärdet bland dem som sympatiserade med respektive parti *både* 2014 och 2016. De som har bytt parti under tidsperioden ingår med andra ord inte i den här analysen. Resultaten visar därmed hur förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier på individnivå har förändrats bland partiernas mest trogna sympatisörer, kärnan bland dem som sympatiserar med partierna. Resultatet redovisas i tabell 3.

Tabell 3. Förändringar av förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier efter partisympati, 2014-2016 (medelvärde)

	V	MP	S	C	L	M	KD	SD
Svenska journalister	+0,44*	+0,23*	+0,25*	+0,18*	+0,22*	+0,15*	+0,25	-0,06
Sveriges Television	+0,11	+0,03	+0,14*	-0,06	+0,11	-0,05	+0,12	-0,33*
Sveriges Radio	+0,07	+0,05	+0,09*	+/-0	+0,09	-0,01	+/-0	-0,33*
Kvällstidningar	+0,11	-0,05	+0,09*	+0,04	+0,06	+/-0	+0,03	-0,06
Morgontidningar	+0,24*	+0,11	+0,10*	+0,15*	+0,03	+/-0	+0,06	-0,18*
N	151	59	381	100	78	287	32	247

Källa: Demokratipanelen 2014–2016. Endast de som uppgett partisympati för respektive parti både 2014 och 2016 ingår i analysen (N=1335). * indikerar att förändringen är statistiskt signifikant (paired samples t-test).

Resultaten visar både likheter och skillnader vad gäller hur medieförtroendet förändrades bland partiernas sympatisörer mellan 2014 och 2016. Den främsta likheten gäller förtroendet för svenska journalister,

som har ökat hos samtliga partiers sympatisörer med endast ett undantag: Sverigedemokraternas. Överhuvudtaget visar resultaten att de som verkligen skiljer ut sig från de andra är Sverigedemokraternas sympatisörer. Medan förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier har ökat eller legat i princip stilla bland övriga partiers sympatisörer har det minskat bland dem – och bara bland dem – som sympatiserar med Sverigedemokraterna. Särskilt tydligt är det när det handlar om förtroendet för Sveriges Television och Sveriges Radio. Med andra ord: Sverigedemokraternas sympatisörer skiljer ut sig från de andra partiernas sympatisörer inte bara genom att ha lägre medieförtroende utan också genom att deras medieförtroende sjunker över tid.

Sammanfattning och slutsatser

Trots tal om och oro för att förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier håller på att sjunka visar resultaten av vår studie i allt väsentligt att medieförtroendet är stabilt. Några tecken på ett generellt sjunkande förtroende för svenska journalister och nyhetsmedier går inte att spåra. Inte när det gäller människor i allmänhet. Dessa resultat ligger i stort i linje med de senaste SOM-undersökningarna (Holmberg & Weibull, 2016), även om tidsperioderna inte är identiska.

Det finns dock ett återkommande undantag, och det handlar om Sverigedemokraternas sympatisörer. De skiljer ut sig både genom att ha lägre förtroende för svenska journalister och nyhetsmedier och genom att

deras förtroende har sjunkit över tid. En slutsats som kan dras av detta är följande: Det är inte bland svenska folket i stort som förtroendet för svenska journalister och medier har sjunkit under de senaste åren. Det är bland Sverigedemokraternas sympatisörer.

Med tanke på att misstro och ibland hat mot svenska nyhetsmedier är en viktig del av budskapen från olika högerextrema, främlingsfientliga och invandringskritiska så kallade ”alternativa medier” är dessa resultat måhända inte särskilt förvånande. Målgruppen för dessa så kallade ”alternativa medier” är i hög grad Sverigedemokraternas sympatisörer, och oavsett om människor vänder sig till diverse ”alternativa medier” för att de misstror traditionella nyhetsmedier eller av andra skäl är det troligt att de påverkas av att återkommande mötas av budskap om att traditionella nyhetsmedier inte går att lita på. Detta gäller särskilt om diskussionen är ensidigt negativ i förhållande till traditionella nyhetsmedier, eftersom ensidig påverkan och homogena åsiktsmiljöer tenderar att förstärka människors uppfattningar och åsikter (Sunstein, 2009). Användningen av alternativa medier som regelbundet attackerar och anklagar traditionella nyhetsmedier för att ”mörklägga”, ”vara vänstervridna” eller för att på andra sätt inte förtjäna förtroende kan i den meningen leda till förstärkningseffekter.

Resultaten visar också att förtroendet – framförallt för svenska journalister, Sveriges Television och Sveriges Radio – tenderar att vara lägre bland borgerliga sympatisörer jämfört med dem som sympatiserar med något av de rödgröna partierna. En förklaring skulle kunna vara att borgerliga sympatisörer har påverkats

av anklagelserna mot svenska journalister och nyhetsmedier – inte minst public service – för att vara vänstervridna. Bland annat visar amerikansk forskning att människors uppfattningar om att medierna präglas av *liberal bias* inte kan förklaras av att den politiska nyhetsbevakningen faktiskt är partisk. Istället handlar förklaringen om de återkommande anklagelserna mot medierna och att dessa anklagelser har fått ett genomslag i den politiska nyhetsjournalistiken (Watts et al., 1999). Här finns en parallell till Sverige, där det inte heller finns forskningsmässigt stöd för att den politiska nyhetsbevakningen är partipolitiskt partisk (Asp & Bjerling, 2014; Strömbäck, 2013, 2015a; se även Hopmann et al., 2017) men där uppfattningen att nyhetsmedierna och journalistiken är vänstervriden trots det lever vidare. Vad det finns forskningsmässigt stöd för är att journalister politiskt står till vänster om allmänheten (Asp, 2012a, 2012b; Strömbäck et al., 2012), men inte för att den politiska nyhetsjournalistikens innehåll präglas av att vara vänstervridet eller partipolitiskt partiskt. Centralt i sammanhanget är att nyhetsjournalistikens innehåll påverkas av en lång rad faktorer vid sidan av journalisternas privata åsikter och värderingar, och att det är en viktig del av den journalistiska professionalismen att inte låta sig påverkas av de egna åsikterna och värderingarna när man utför sitt journalistiska arbete (Johansson, 2015; Shoemaker & Reese, 2014; Strömbäck, 2015b). Perceptionerna att nyhetsmedierna på olika sätt inte ger rättvisande bilder av verkligheten hänger samtidigt samman med det som kallas fientliga medier-fenomenet, som beskrivs närmare i kapitlet *När bjälken sitter i betraktarens*

ögon i denna skrift (Hansen & Kim, 2011; Strömbäck & Johansson, 2017; Vallone, Ross & Lepper, 1985).

Oavsett detta är det emellertid problematiskt om förtroendet för svenska journalister och nyhetsmedier får en allt mer politisk dimension. Ur ett demokratiskt perspektiv är nyhetsjournalistikens viktigaste uppgift att tillhandahålla sådan information som människor behöver för att fritt och självständigt kunna ta ställning i samhällsfrågor (Kovach & Rosenstiel, 2014). I en tid av allt mer desinformation, falska nyheter och så kallade alternativa fakta, men också ett växande utbud av partiska informationskällor, är det lika viktigt som någonsin att nyhetsmedierna lever upp till denna demokratiska uppgift. Det är också av stor betydelse att förtroendet för nyhetsmedierna och journalistiken bygger på i vilken grad de lever upp till denna informationsuppgift och inte präglas allt för mycket av var människor står politiskt. Annars riskerar vi att få en situation där människor väljer bort traditionella nyhetsmedier till förmån för informationskällor vars syfte inte är att tillhandahålla sådan information som människor behöver för att fritt och självständigt kunna ta ställning i samhällsfrågor, utan att driva en politisk linje och påverka människor politiskt.

Referenser

Andersson, Ulrika (2016). Växande informationsgap i digitaliseringens spår. I Lars Truedson (red.), *Mediestudiers årsbok – tillståndet för journalistiken 2015/2016* (sid. 138–177). Stockholm: Institutet för mediestudier.

- Asp, K. (2012a). Vänster-högerinställning hos journalister, allmänhet och folkvalda. I K. Asp (red.), *Svenska journalister 1989–2011* (sid. 91–99). Göteborg: JMG, Göteborgs universitet.
- Asp, K. (2012b). *Journalistkårens partisympatier*. I K. Asp (red.), *Svenska journalister 1989–2011* (sid. 101–107). Göteborg: JMG, Göteborgs universitet.
- Asp, Kent & Bjerling, Johannes (2014). *Mediekratin–mediernas makt i svenska val*. Stockholm: Ekerlids.
- Boëthius, Maria-Pia (2001). *Mediernas svarta bok. En kriminografi*. Stockholm: Ordfront.
- Gallup (2016). *Americans' Trust in Mass Media Sinks to New Low*. <http://www.gallup.com/poll/195542/americans-trust-mass-media-sinks-new-low.aspx>
- Hansen, Glenn J., & Kim, Hyunjung (2011). Is the Media Biased Against Me? A Meta-Analysis of the Hostile Media Effect Research. *Communication Research Reports* 28(2), 169–179.
- Holmberg, Sören & Weibull, Lennart (2016). Makten i Rosenbad bestämmer förtroendet för regeringen. I Jonas Ohlsson, Henrik Oscarsson & Maria Solevid (red.), *Ekvilibrium* (sid. 47–63). Göteborg: SOM-institutet.
- Holt, Kristoffer (2016). ”Alternativmedier”? En intervjustudie om mediekritik och mediemisstro. I Lars Truedson (red.), *Migrationen i medierna – men det får en väl inte prata om?* (sid. 113–149). Stockholm: Institutet för mediestudier.
- Hopmann, David Nicolas, Van Aelst, Peter, Salgado, Susana & Legnante, Guido (2017). Political Balance. I Claes de Vreese, Frank Esser & David Nicolas Hopmann (red.), *Comparing Political Journalism*

- (sid. 92–111). New York: Routledge.
- Johansson, Bengt (2015). Journalistiken, objektiviteten och partiskheten. I Michael Karlsson & Jesper Strömbäck (red.), *Handbok i journalistikforskning* (sid. 189–206). Lund: Studentlitteratur.
- Kovach, Bill & Rosenstiel, Tom (2014). *The Elements of Journalism. What Newspeople Should Know and the Public Should Expect*. Tredje upplagan. New York: Crown Publishers.
- Medieakademin (2017). *Förtroendebarmeter 2016*. Göteborg/Stockholm: Medieakademin.
- Ohlsson, Jonas, Oscarsson, Henrik & Solevid, Maria (2016). Ekvilibrium. I Jonas Ohlsson, Henrik Oscarsson & Maria Solevid (red.), *Ekvilibrium* (sid. 11–44). Göteborg: SOM-institutet.
- Oscarsson, Henrik & Bergström, Annika (2016). *Svenska trender 1986–2015*. Göteborg: SOM-institutet.
- Shoemaker, Pamela J., & Reese, Stephen D. (2014). *Mediating the Message in the 21st Century. A Media Sociology Perspective*. New York: Routledge.
- Strömbäck, Jesper (2013). Den medialiserade valrörelsejournalistiken. I Jesper Strömbäck & Lars Nord (red.), *Kampen om opinionen. Politisk kommunikation under svenska valrörelser* (sid. 119–149). Stockholm: SNS Förlag.
- Strömbäck, Jesper (2015a). Politisk nyhetsjournalistik. I Michael Karlsson & Jesper Strömbäck (red.), *Handbok i journalistikforskning* (sid. 299–316). Lund: Studentlitteratur.
- Strömbäck, Jesper (2015b). Journalistikens nyhetsurval och nyhetsvärderingar. I Michael Karlsson &

- Jesper Strömbäck (red.), *Handbok i journalistikforskning* (sid. 151–168). Lund: Studentlitteratur.
- Strömbäck, Jesper & Johansson, Bengt (2017). När bjälken sitter i betraktarens ögon: om fientliga medier-fenomenet och konfirmationsbias. I Lars Truedson (red.) 2017, *Misstron mot medier*, Stockholm: Institutet för mediestudier.
- Strömbäck, Jesper, Nord, Lars & Shehata, Adam (2012). Swedish Journalists. Between Professionalization and Commercialization. I David H. Weaver & Lars Willnat (red.), *The Global Journalist in the 21st Century* (sid. 305–319). New York: Routledge.
- Sunstein, Cass (2009). *Going to Extremes. How Like Minds Unite and Divide*. New York: Oxford University Press.
- Truedson, Lars (red.) (2016). *Migrationen i medierna – men det får en väl inte tala om?* Stockholm: Institutet för mediestudier.
- Vallone, Robert P., Ross, Lee & Lepper, Mark R. (1985). The Hostile Media Phenomenon: Bias Perception and Perceptions of Media Bias in Coverage of the Beirut Massacre. *Journal of Personality and Social Psychology* 49(3), 577–585.
- Watts, Mark D., Domke, David, Shah, Dhavan V., & Fan, David P. (1999). Elite Cues and Media Bias in Presidential Campaigns. Explaining Public Perceptions of a Liberal Press. *Communication Research* 26(2), 144–175.